

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-602/2018

София, 16.04.2019 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 27.02.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-602/19.07.2018 г., подадена от М.П. срещу адвокат **** и Община К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че на 25.06.2018 г. е разпитана като свидетел по гражданско дело в Районен съд С. На следващото открито заседание адвокатът на ищцата – адвокат ****, представил писмена информация за семейното ѝ положение, деца и роднински връзки с ищцата.

Г-жа М.П. заявява, че не е изразявала съгласието си за представяне на такива данни, адвокатът не е искал съдебно удостоверение или друго разрешение от съда за тях, а и тази информация не се отнася до предмета на съдебния спор. Счита, че не е налице нито едно от основанията за обработване на личните данни, които да оправдаят действията на процесуалния защитник на ищцата и на служителите на Община К., които са издали документите.

Жалбоподателката счита, че са нарушени правата ѝ, както по ЗЗЛД, така и личното и пространство и това на нейните деца чрез неоторизирания достъп, разгласяване и боравене с тях от страна на служител на общината и адвокат.

Към жалбата са приложени удостоверения за родствени връзки, за наследници, актове за смърт и становище от Община К.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производство са уведомени лицата, срещу които е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

В Комисията е постъпило становище от Община К.

Кметът на общината отбелязва, че твърденията в жалбата не отговарят на действителността. Описаните и приложени към жалбата документи са издадени въз основа на два броя съдебни удостоверения с изх. № **** по гр.д. № ****. по описа на Районен съд – С.

Условията, при които е допустимо предоставянето на лични данни от администратора на трети лица са регламентирани в чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД. Съгласно т. 1 на посочената разпоредба обработването е допустимо, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение. Законът за гражданската регистрация (ЗГР) е специален закон, който установява задължение на Общината като администратор да предостави данни по гражданска регистрация на трето лице – Районен съд С. В чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗГР са изброени лицата, на които следва да се предоставят визираните данни.

Текстът на чл. 106 ЗГР предполага Общината да прецени съществуването на законоустановени правомощия на съответния орган, изискващ данни от гражданската регистрация, наличието на законов текст или акт на съдебната власт, задължаващ администратора да предостави данните.

Предвид изложеното, кметът счита, че не допуснато нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателката.

Към жалбата са приложени два броя съдебни удостоверения.

Адвокат **** посочва, че е упълномощен процесуален представител по гр.д. № ***** по описа на Районен съд С. Във връзка с делото, доверителката му е подала молба до съда за издаване на 2 броя съдебни удостоверения до отдел ГРАО при Община К.

В случая е спазена процедурата по чл. 147 и чл. 148 ГПК за събиране на доказателства по нововъзникнали факти и обстоятелства по делото. След като съдът е преценил, че събирането на тези доказателства са относими, допустими и необходими, е издал въпросните съдебни удостоверения, с които да се съберат нужните доказателства.

Предвид горното, адвокат **** счита, че с действията си не е нарушил Регламент 2016/679.

Към становището е приложено: молба за издаване на съдебни удостоверения, 2 броя съдебни удостоверения, протокол от открито съдебно заседание.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно

обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратори на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 23.01.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – М.П. и ответна страна – адвокат **** и Община К., в качеството им на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 27.02.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват и не се представляват.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна, въз основа на следните изводи:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Съгласно легалното определение на чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. В приложените към жалбата документи, издадени от Отдел ГРАО на Община К., се съдържат три имена, единен граждански номер, семейно положение и родствени връзки на жалбоподателката и трети лица, които данни представляват лични данни, тъй като чрез тях лицето може да бъде безспорно индивидуализирано.

Условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица, са определени в чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679. Обработването следва да се извършва при наличието на поне едно от алтернативно посочените условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните доказателства е видно, че по гр.д. № ***** по описа на Районен съд С. са издадени две съдебни удостоверения с изх. № *****, по силата на които ищецът по делото да се снабди от Община К., Отдел ГРАО с доказателства за семейното положение на М.П., както и за наличие на родствена връзка между М.П. и Р.В. В изпълнение на издаденото съдебно удостоверение Община К. е издала съответните документи.

Чл. 186 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) предвижда, че за доказване в исковото производство официалните документи и удостоверения се представят от страните. Съдът може да ги изиска от съответното учреждение или **да снабди страната със съдебно удостоверение, въз основа на което тя да се снабди с тях. Учреждението е длъжно да издаде исканите документи или да обясни причините за неиздаването им.** В този смисъл, за администратора на лични данни Община К. е възникнало законово задължение да изпълни разпореденото със съдебното удостоверение, което е основание за обработване на личните данни по чл. 6, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679.

Що се отнася до обработването на лични данни от страна на адвокат *****, съгласно чл. 2, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.) – при упражняване на адвокатската професия адвокатът се ръководи от законните интереси на клиента, които е длъжен да защитава по най-добрия начин със законни средства. В чл. 40, ал. 2 ЗАДв. отново е предвидено задължението за адвоката да се ръководи от върховенството на закона и да защитава правата и законните интереси на клиента си по най-добрия начин. Видно от събраните доказателства, адв. ***** е изискал справка от ГРАО за защита интересите на своята доверителка по гражданското дело № ***** по описа на Районен съд – С., като е използвал предвидения за това ред – чрез съдебно удостоверение, издадено по реда а чл. 186 ГПК. С оглед изложеното, адвокатът като администратор на лични данни също е обработил личните данни за изпълнени на законово задължение, което се прилага спрямо него.

Твърдението на г-жа М.П., че предоставената информация не се отнася до предмета на съдебния спор, е въпрос, който е свързан с доказването в процеса и се решава от съда при допускане на искането за издаване на съдебно удостоверение. Преценката на съда не подлежи на надзор от КЗЛД, тъй като съгласно чл. 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 надзорните органи не са компетентни да осъществяват надзор на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД,

Р Е Ш И:

Оставя жалба рег. № ППН-01-602/19.07.2018 г., подадена от М.П. срещу Община К. и адвокат **, без уважение като неоснователна.**

На основание чл. 133, ал. 2 АПК решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/